

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9CoCsp/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219202234
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8219202234.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členiek senátu JUDr. Jany Burešovej a JUDr. Marianny Hirkovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného advokátkou JUDr. Katarínou Hegedúšovou, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, proti žalovanému: G. J., L.. XX.XX.XXXX, J. C. XXX/XX, XXX XX J., o zaplatenie sumy 2.500,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov č.k. 3Csp/55/2019-77 zo dňa 07.10.2020 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bardejov (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou súdu prvej inštancie doručenou 29.10.2019 domáhal toho, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu istinu vo výške 2.500,- eur, zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne zo sumy 2.700,- eur od 29.10.2016 do zaplatenia, poplatky za upomienky vo výške 180,- eur, zmluvný úrok vo výške 33,03 % ročne zo sumy 2.700,- eur od 24.06.2016 do 30.01.2017, zo sumy 2.650,- eur od 31.01.2017 do 05.01.2018, zo sumy 2.600,- eur od 06.01.2018 do 28.03.2018, zo sumy 2.550,- eur od 29.03.2018 do 14.05.2018, zo sumy 2.500,- eur od 15.05.2018 do zaplatenia, zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 2.700,- eur od 02.11.2016 do 30.01.2017, zo sumy 2.650,- eur od 31.01.2017 do 05.01.2018, zo sumy 2.600,- eur od 06.01.2018 do 28.03.2018, zo sumy 2.550,- eur od 29.03.2018 do 14.05.2018, zo sumy 2.500,- eur od 15.05.2018 do zaplatenia. Žalobca si tiež uplatnil nárok na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzavrel dňa 24.06.2016 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 2.700,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť a zaplatiť odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, ako aj poplatok za expresné spracovanie úveru v sume 100,- eur. Odplata predstavovala 0,- eur a úrok bol dohodnutý vo výške 33,03 % ročne z poskytnutého úveru. Veriteľ a spotrebiteľ sa dohodli, že neuhradením ktorejkoľvek dohodnutej splátky po dobu dlhšiu ako 4 mesiace, sa stáva splatným celý dlh. V danom prípade k tomu došlo dňa 29.10.2016 a dlh sa stal splatným. Tiež uviedol, že v zmluve bolo dohodnuté, že žalobca a žalovaný sa dohodli, že ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, zaväzuje sa veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej

čiasťky. Poukázal na obsah pripojených Všeobecných podmienok poskytnutia spotrebiteľského úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, podľa ktorých sa spotrebiteľ zaväzuje uhradiť žalobcovi za každú zaslanú upomienku sumu 30,- eur, v tomto prípade celkovo 180,- eur (6 x 30 eur). Žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi sumu 200,- eur.

Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalovanému bol poskytnutý úver v sume 2.700,- eur, ktorý bol povinný vrátiť spolu s úrokom za poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 33,03 % ročne z poskytnutého úveru (519,20 eura), odplatom v sume 0,-eur a poplatkom za expresné spracovanie úveru vo výške 100,- eur, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 619,20 eura. Na základe toho mal žalovaný zaplatiť celkovú čiastku 3.319,20 eura v počte pravidelných mesačných splátok 8 tak, že prvé štyri splátky zaplatí v sume 1,- euro a zvyšné v sume 828,80 eura vždy k 24. kalendárnemu dňu v mesiaci počnúc dňom 24.07.2016. V zmluve bola uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 38,52 %. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bola vyjadrená v sadzbe 23,58 %. Ďalej bolo v zmluve dohodnuté, že v prípade ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, zaväzuje sa zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 10 % ročne z dlžnej čiastky. Strany sa dohodli, že doba trvania zmluvy a termín splatnosti poslednej splátky nastane dňa 24.02.2017. Písomné vyhotovenie zmluvy ďalej obsahovalo inkorporačnú doložku, podľa ktorej mali byť Všeobecné podmienky poskytnutia spotrebiteľského úveru neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Žalobca tvrdil, čo nebolo medzi stranami sporné, že žalovaný mu uhradil celkovo sumu 200,- eur, a to formou splátok v dňoch 30.01.2017, 05.01.2018, 28.03.2018 a 14.05.2018. Žalobca zároveň tvrdil, že dlh žalovaného sa stal okamžite splatný dňa 29.10.2016.

Vzhľadom na žalovaným vznesenú námietku premlčania nároku uplatneného žalobou súd prvej inštancie skúmal, či žalobcom bol uplatnený na súde nárok včas. Zistil, že medzi žalobcom a žalovaným dohodnuté plnenie v splátkach a k okamžitej splatnosti celého dlhu došlo v októbri 2016 pre nesplnenie splátky splatnej v júli 2016, čo mal súd preukázané tvrdením žalovaného, ako aj tvrdením žalobcu o tom, že žalovaný vykonal 4 úhrady po 50,- eur v celkovej sume 200,- eur, pričom prvú úhradu vykonal 30.01.2017. Z toho je nepochybné, že žalovaný sa dostal do omeškania so splátkou splatnou v júli 2016 a následne v auguste, septembri a októbri 2016. K okamžitej splatnosti úveru došlo v októbri 2016. Vzhľadom na námietku premlčania vznesenú žalovaným a s použitím § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka začala trojročná premlčacia doba plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, teda od júla 2016 a uplynula v júli 2019. Súd prvej inštancie uzavrel s poukazom na námietku premlčania vznesenú žalovaným, že žaloba bola podaná po uplynutí zákonom stanovenej premlčacej doby, táto uplynula v júli 2019 nakoľko žaloba bola podaná na súd 29.10.2019.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 52 ods. 1-4, § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 103, § 565 a na ustanovenie § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, vychádzajúc z pomeru úspechu k neúspechu vo veci.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca, argumentujúc existenciou odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) Civilného sporového poriadku. Poukázal na právnu úpravu vyplývajúcu zo zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch § 11 ods. 1, argumentujúc, že v prípade posudzovaného zmluvného vzťahu nemožno hovoriť o absencii výšku počtu a termínu splátok istiny, úroku a iných poplatkov. Podľa žalobcu v zmluve je jasne určené rozlíšenie splátky istiny 2.700,- eur, úroku 519,20 eura a poplatku 100,- eur. Predmetná zmluva tak nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov. Poukázal tiež na to, že v prípade osoby žalovaného jedná sa o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerania spôsobilý osoby schopný vnímať a posúdiť zmysel a účel konania, ako aj jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísal. Žalovaný nebol k podpisu zmluvy o úvere donútený, bol si vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich zo zmluvy. Žiadal preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že súd prvej inštancie správne právne posúdil prejednávajúcu vec, žiada, aby bol odvolacím súdom rozsudok potvrdený; žalobca v reakcii na podanie žalovaného uviedol, že žalovaný doposiaľ nezaplatil ani len istinu poskytnutého úveru.

4. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) sporovou stranou, ktorá bola oprávnená k podaniu odvolania (§ 359 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie vo vzťahu k dôvodom uvedeným v odvolaní ako aj konanie rozhodnutiu súdu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a

contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 29.09.2021 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že žalobcom sformulované dôvody neboli dôvodmi spôsobilými dospieť k záveru o nesprávnosti napadnutého rozsudku.

5. Žalovaný odvolacie dôvody formálne založil na odkaze na ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, argumentačne na tvrdeniach o tom, že zmluva, nároky z ktorej boli predmetom konania nie je zmluvou bezúročnou a bezpoplatkovou, nakoľko podľa žalobcu zodpovedá zákonným predpokladom vyžadovaným pre daný záväzkový vzťah.

Z napadnutého rozsudku však nevyplýva to, že by dôvodom zamietnutia žaloby mali byť nedostatky zmluvy. Žaloba bola zamietnutá z úplne iného dôvodu, a to pre premlčanie, vo vzťahu k tomuto dôvodu, ktorý bol jediným dôvodom pre zamietnutie žaloby. Žalovaný nič neuviedol. Za danej situácie odvolací súd konštatuje neexistenciu dôvodov pre konštatovanie toho, že by súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania nedospel ku správnym skutkovým zisteniam alebo že by vec nesprávne právne posúdil.

Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

6. V odvolacom konaní žalobca úspešný nebol, naopak fakticky úspešný bol žalovaný, ktorému v zásade vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, odvolací súd preto vychádzal z článku 17 základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške trov konania za situácie, keď úspešný účastník žiadne trovy v odvolacom konaní neuplatnil ani mu s konaním nevznikli by bolo zjavne nielen nerozumné, ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného konania. Preto žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

7. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.